

Пише: Стефан Радојковић
понедељак, 06 јун 2016 07:06

Ћамбатиста Вико, професор реторике из Напуља, критикује интелектуалну елиту свог времена (период *просветитељства*, средина 18. века) због анахронизама. Сматрао је да су мислиоци попут Хобса, Гроцијуса и Пуфендорфа доносили судове о античким цивилизацијама на основу „просветљености, префињености и величанствености њиховог доба.“ [\[1\]](#)

Идеје, као и смислена понављана деловања у складу са тим идејама (*практике*), морају се посматрати у оквиру контекста у којем су настале и биле реификоване. Једноставније речено, „селективно промишљајући историју политичке мисли само да би рационализовали савремене теорије говори нам више о садашњости него о прошлости.“ [\[2\]](#)

У Србији са краја 20. и почетка 21. века, у оквиру историјске науке развиле су се две идеолошке парадигме кроз чије оквире се промишља, истражује и објашњава новија и савремена историје Срба и Србије. Нарочито Други светски рат, распад Југославије и ратови који су уследили у периоду од 1991. до 2001. године.

Научни радници, припадници тзв. Прве Србије, утемељени у изразито конзервативној и националистичкој идеолошкој матрици проматрања догађаја из прошлости, виде историју Срба и српске државе у изразито позитивним нијансама. Апологетски приступ преовладава тако да су интерпретације лишене сваког критичког приступа.

Пише: Стефан Радојковић
понедељак, 06 јун 2016 07:06

Новија српска историја између Прве и Друге Србије – постоји ли трећи пут у историјској науци?

Пише: Стефан Радојковић
понедељак, 06 јун 2016 07:06

Новија српска историја између Прве и Друге Србије – постоји ли трећи пут у историјској науци?

Пише: Стефан Радојковић
понедељак, 06 јун 2016 07:06

